

Nome da parroquia: Almofrei (San Lourenzo)**Código: 02***Delimitación:*

Situada no suroeste do concello, a parroquia de Almofrei limita ao norte e ao oeste con San Pedro de Tenorio, ao leste coa parroquia de San Martiño de Borela e ao sur cos concellos de A Lama e Pontevedra.

Estrutura territorial

Esta parroquia ten un tamaño pequeno, a de menor tamaño do concello, e forma de triángulo rectángulo coa base cara o sur.

En canto á topografía, sempre en pendente e baixando de cota cara o suroeste, ven marcada pola irregularidade, con constantes subidas e baixadas de cota, onde non atopamos zonas horizontais de gran extensión, e polo paso do río Almofrei, dos máis importantes do concello de Cotobade. As zonas con menor pendente sitúanse entre os núcleos rurais de As Cachopeiras e A Xesteira, cara o norte da parroquia. En canto ás zonas, máis altas de Almofrei están situadas cara o nordeste, onde destaca o Coto dos Porcos, que supera os 450 metros de altitude, a meirande de toda a parroquia, e tamén cara o leste, onde atopamos o Monte Sabanda que alcanza cotas superiores aos 380 metros. No resto da parroquia non atopamos elevacións de gran relevancia. Cara o suroeste, si cabe destacar as zonas máis baixas de Almofrei e de todo o concello de Cotobade, coincidindo co curso do río Almofrei e no límite co concello de Pontevedra, que baixan dos 100 metros de altitude.

O xa mencionado río Almofrei e o rego das Longuiñas son os cursos de auga máis relevantes de San Lourenzo. O Almofrei, que nace na parroquia de Santiago de Caroi, no este do concello, entra na parroquia polo nordeste e corre en diagonal nordeste suroeste ara que sae cara o concello de Pontevedra, facendo de límite entre ambos concellos no seu percorrido. O segundo, o rego das Longuiñas, nace ao pé do lugar de As Cachopeiras e vai cara o sur ata desembocar no río Almofrei.

Xerarquía dos asentamentos

A parroquia de San Lourenzo de Almofrei está composta por nove núcleos recoñecidos, asentados en dúas zonas, na parte nordeste da parroquia, onde están o lugares de As Cachopeiras e A Xesteira, e cara o suroeste onde se sitúan os demais. Están comunicados principalmente pola estrada PO-233. Esta vía, ampla e co firme en moi bo estado, recorre a parroquia de este a oeste cruzando varios núcleos como a Xesteira ou As Cachopeiras. Desta estrada parten pequenos camiños, estreitos e cun piso antigo en xeral, que comunican cos lugares máis afastados.

Se nos fixamos no tamaño e o número de vivendas dos núcleos tradicionais podemos dicir que son maioría os lugares pequenos ou moi pequenos como é o caso dos núcleos de Os Agriños, A Arrotea, As Cachopeiras, A Costa do Outeiro-A Fontenova-A Grosa e Outeiro Redondo, sendo o máis pequeno o lugar de A Pombeira formado soamente por dúas vivendas tradicionais. De maior tamaño é núcleo de A Xesteira, o meirande da parroquia, que pode considerar de tamaño medio.

En canto á súa organización, podemos distinguir dous modelos: un primeiro que se asenta sobre un camiño que se adapta á topografía evitando as grandes pendentes e dá como resultado un núcleo alongado e, en xeral, pouco compacto, e un segundo modelo de forma circular ou similar e que soe

posuír un elemento central, que pode ser un espazo ou simplemente un cruzamento, sendo as máis das veces lugares compactos e cos límites claros. Exemplos do primeiro serían os lugares de Os Agriños, As Cachopeiras, A Costa do Outeiro, A Fontenova e A Grosa, e do segundo serían, aínda que con matices, A Arrotea e A Xesteira. Os demais núcleos son variantes ou mesturas dos dous modelos.

Obsérvanse dúas formas de crecemento dos núcleos: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que, xa sexa no núcleo ou na periferia, ocupa parcelas baleiras con vivendas e construcións auxiliares novas.

Esta parroquia experimentou un crecemento moderado en xeral e importante en varios lugares, en canto a número de vivendas. As zonas da parroquia nas que se construíu un maior número aparecen ao pé da estrada PO-233, no lugar de A Xesteira. Lugares que incrementaron o número de vivendas aínda que non vinculadas á estrada PO-233 serían A Arrotea onde se construíron un total de doce vivendas ou en Outeiro Redondo onde o número aumentou en oito.

A maior parte das vivendas novas construídas nesta parroquia non están ligadas ao desenvolvemento de actividades agro-gandeiras, senón que teñen unha función estritamente residencial.

O parcelario de Almofrei soe ser de pequeno ou medio tamaño e forma irregular, nos núcleos. Na periferia hai varios tipos: de tamaño medio e formas irregulares, estreita e alongada produto da división das anteriores e de gran tamaño de propiedade veciñal.

Clasificación dos núcleos

Segundo a súa estrutura e morfoloxía, así como a proporción e distribución das vivendas tradicionais e de nova construción, ten a consideración de **núcleo rural histórico-tradicional** os lugares de Os Agriños. Teñen a consideración de **núcleo rural común** os lugares de Outeiro Redondo e A Pombeira. Por último, teñen a consideración de **núcleo rural complexo** os lugares de A Arrotea, As Cachopeiras, A Costa do Outeiro-A Fontenova-A Grosa e A Xesteira.

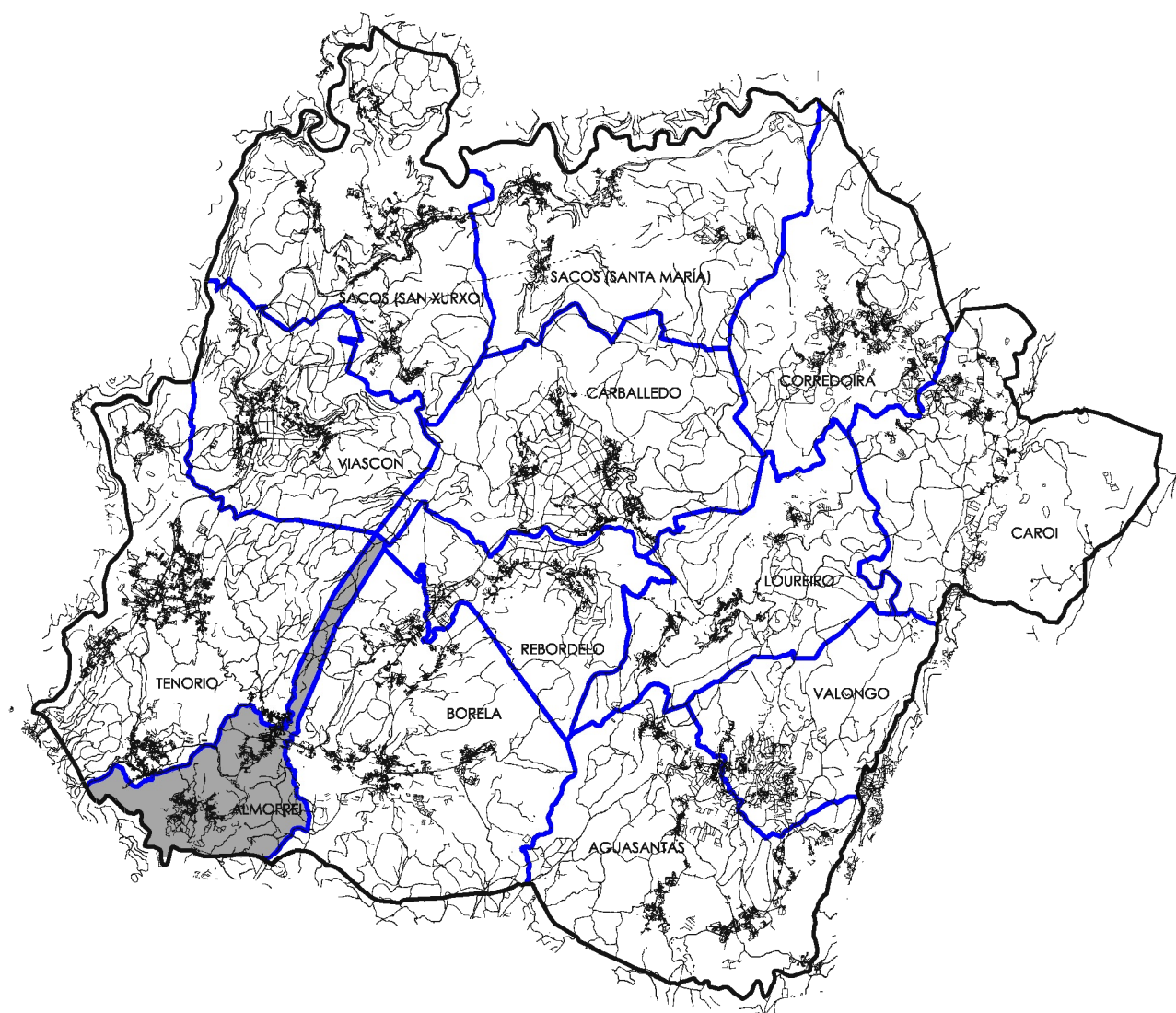
Tipoloxía dos edificios

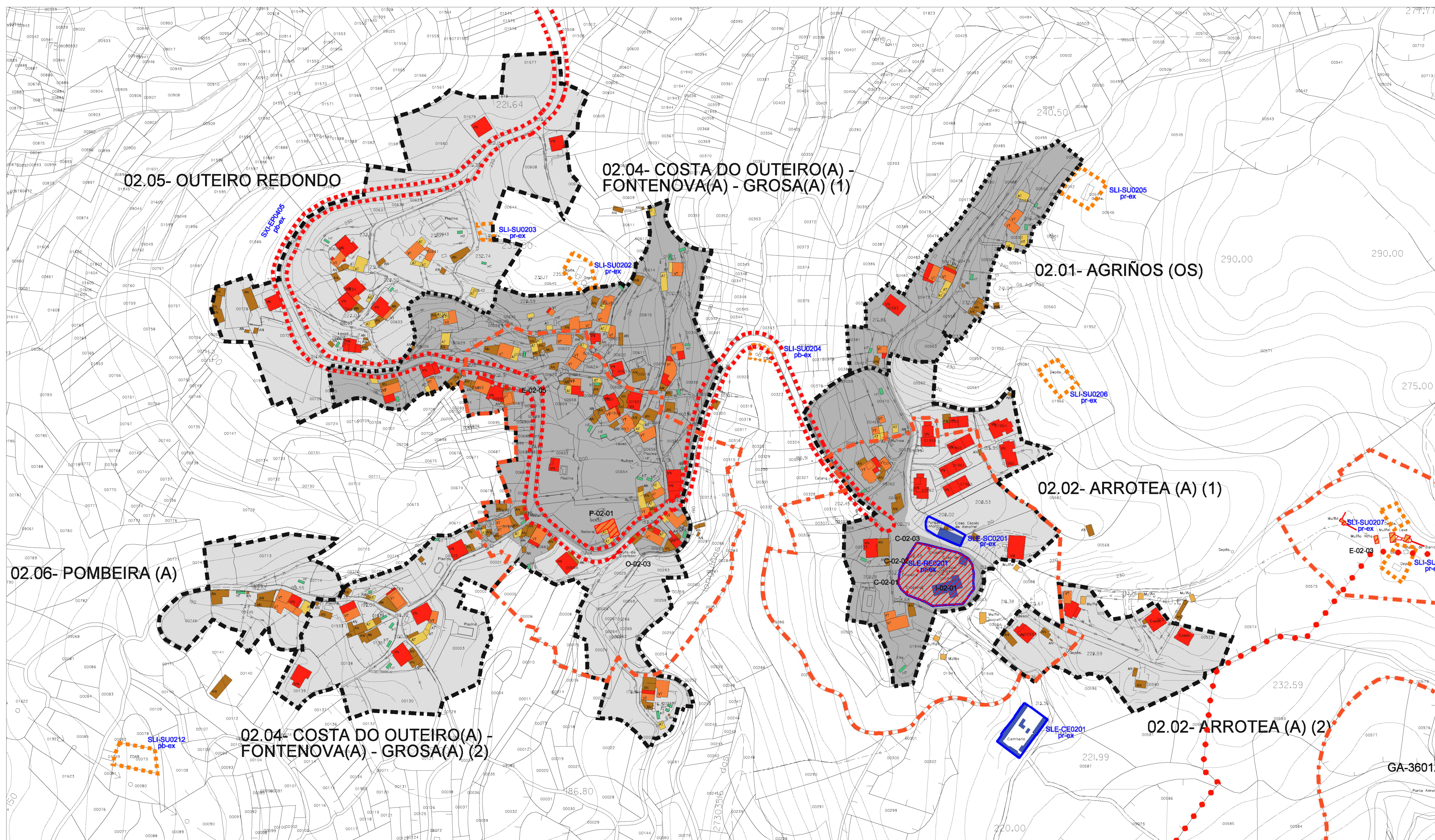
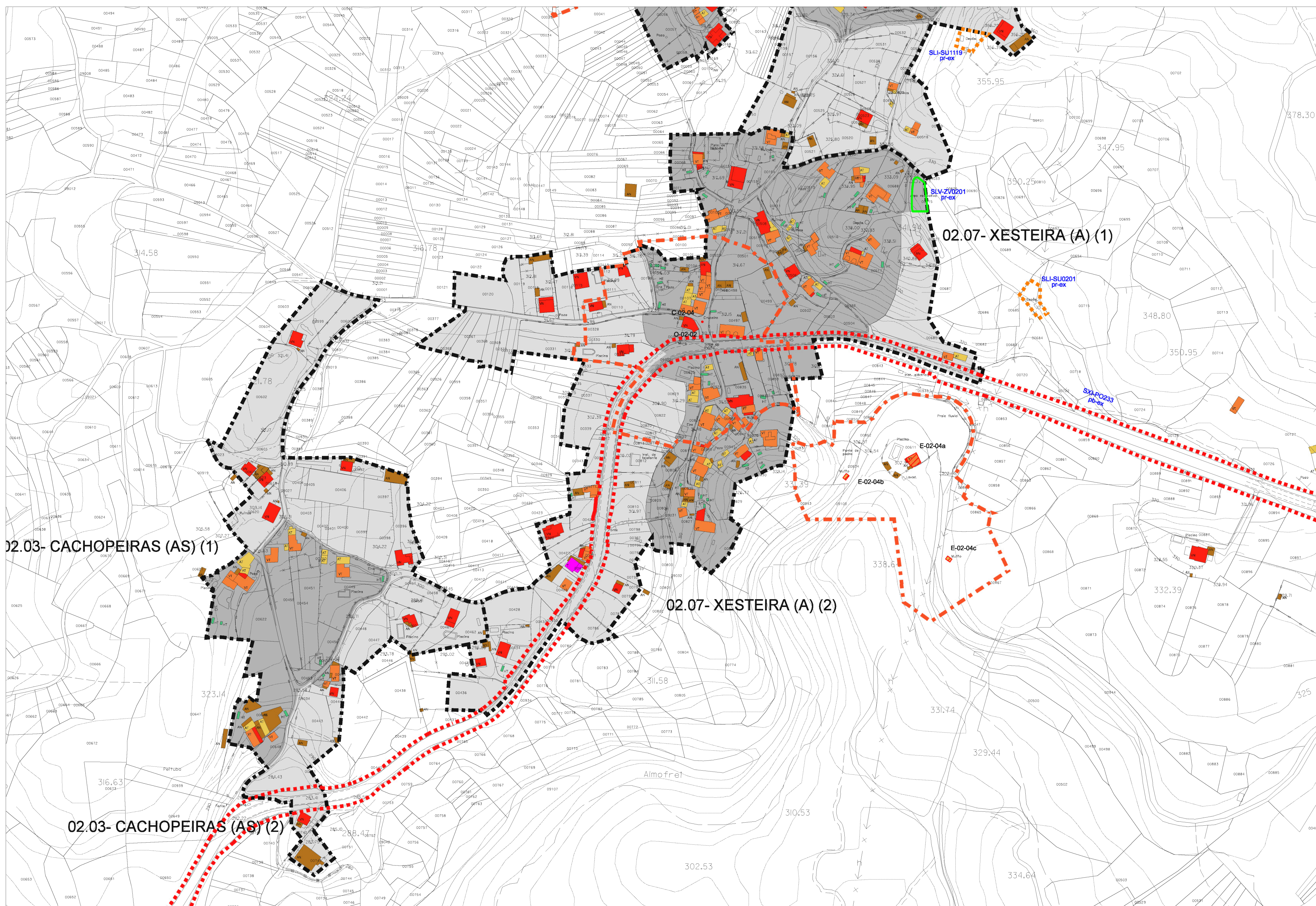
Se falamos da edificación tradicional, dicir que son casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos:

- O primeiro, e probablemente máis antigo, ten pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotería reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. Ao redor sitúanse alpendres que poden compartir a cuberta coa casa, hórreos e pozos.
- O segundo tipo, e máis frecuente, ten planta rectangular ou en "L", caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotería reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. É habitual o peche de pedra con portal sobre o que se asentaban as construcións auxiliares como alpendres, hórreos e mesmo a propia vivenda.

Como arquitecturas singulares podemos citar o conxunto da igrexa parroquial de San Lourenzo cos tres cruceiros e os muiños e a Ponte Almofrei no lugar de A Arrotea.

As vivendas de nova construción varían en forma e tamaño, pero pódense asimilar a unha de planta cadrada con anexos, baixo e un andar con algún elemento exterior como terrazas, balcóns, galerías ou escaleiras, cuberta a dúas ou catro augas con tella e construída con sistemas construtivos e materiais actuais.

NÚCLEO		OS AGRIÑOS		NÚMERO	02.01	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)	
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.21, C-3.26		
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no centro da parroquia.						
	Topografía	Predominio das pendentes fortes e a orientación noroeste.						
	Poboación	Sen datos						
	Tipo	Mononuclear pouco compacto.						
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estradas da rede terciaria que comunican coa PO-233.							
	Estado: Acceso de tamaño pequeno e estreito, co asfalto antigo e que comeza a fallar. Vías interiores estreitas con asfalto antigo.							
ESTRUTURA DE PARCELA	En xeral parcelas de tamaño pequeno ou medio e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen varios tipos: de tamaño medio e formas irregulares, estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores e de gran tamaño de propiedade veciñal. A ocupación é moderada aínda que variable coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras, xardíns, etc. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, sen embargo, as que carecen del e máis as de nova construción, teñen unha organización máis aberta e dispersa.							
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de pequeno tamaño asentado ao longo dun camiño en pendente con orientación norte-sur e formado por cinco vivendas tradicionais, unha independente e catro en parellas. A edificación e as construcións auxiliares, algunha con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños e lixeiramente separadas entre si conformando un lugar alongado e pouco compacto.						
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra na que se ocupa unha parcela baleira no núcleo coa vivenda e as construcións auxiliares novas.						
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos: - O primeiro, e probablemente máis antigo, de pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. Ao redor sitúanse alpendres que poden compartir a cuberta coa casa, hórreos, pozos e palleiras. - O segundo tipo, e máis frecuente, de planta rectangular ou en "L", caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Son frecuentes as vivendas con patín, solaina e o peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares como alpendres, hórreos ou a propia vivenda. Parte das vivendas tradicionais están en uso, aínda que sufriron algún tipo de reforma ou ampliación con materiais máis modernos. As demais presentan diferentes estados de abandono. Hai unha vivenda nova de planta rectangular, baixo e un andar, cuberta a catro augas con tella e construída con sistemas construtivos e materiais actuais.							
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres e as palleiras son de pedra e madeira e a cuberta con tella, situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter dous claros apoiados sobre cepas, os frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con tella, acceso á cámara por un frontal, colocados nos arredores da vivenda e cun estado de conservación bo en xeral. As construcións auxiliares novas (incluíndo galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e case sempre fibrocemento para as cubertas.							
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total		Vivenda tradicional		Vivenda nova		Industria / terciario	Outras
	6		5		1		-	17
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeado público	Recollida lixo	Acceso rodado		
	si	veciñal	si	si	si	si		
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.	Denominación						SUP: m²
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM								

NÚCLEO	OS AGRIÑOS	NÚMERO	02.01	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
--------	------------	--------	-------	-----------	-------------------------

CRITERIOS DE DELIMITACIÓN DE NÚCLEO

Cinco casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona, algunhas con recentes modificacións ou ampliacións, situadas á beira dos camiños e lixeiramente separadas, xeralmente con terreos de labranza na parte posterior, conformando todas elas un lugar identificable e acoutable de tamaño pequeno que segue a tipoloxía de núcleo asentado ao longo dun camiño e que permanece case inalterado, unicamente aparecen unha vivenda de recente construción entre as tradicionais, polo que se define como núcleo rural histórico-tradicional.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	7	4	63,64	12.781,49	4,69

Fotografía aérea de Os Agriños.

NÚCLEO		A ARROTEA		NÚMERO	02.02	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.26	
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no centro da parroquia.					
	Topografía	Predominio das pendentes suaves ou moderadas e a orientación oeste.					
	Poboación	33					
	Tipo	Mononuclear pouco compacto.					
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estradas da rede terciaria que comunican coa PO-233.						
	Estado: Acceso de tamaño pequeno, estreito e co asfalto antigo que comeza a fallar. Vías interiores amplas en xeral con asfalto antigo.						
ESTRUTURA DE PARCELA	En xeral parcelas de tamaño mediano e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño medio e formas irregulares e de gran tamaño de propiedade veciñal. A ocupación é moderada aínda que variable coas construcións próximas aos camiños nas vivendas tradicionais e máis separadas no caso das vivendas novas e con espazos intermedios como eiras, xardíns, etc. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, sen embargo, as que carecen del e as de nova construción, teñen unha organización máis aberta e dispersa.						
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de pequeno tamaño composto por asentado ao longo de dous camiños que se cruzan nun punto, lugar onde se sitúa a igrexa parroquial de San Lourenzo e a Casa Escola de Almofrei. A edificación e as construcións auxiliares, algunha con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños e separadas entre si conformando un lugar de pequeno tamaño e pouco compacto.					
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que ocupa parcelas baleiras, xa sexa non núcleo ou na periferia, con vivendas e construcións auxiliares novas. É meirande o núcleo recente que o tradicional e está formado por trece vivendas novas situadas entre as tradicionais, oito delas formando unha urbanización ao pé da igrexa e da Casa Escola cara o norte.					
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos: - O primeiro, e probablemente máis antigo, de pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. Ao redor sitúanse alpendres que poden compartir a cuberta coa casa, hórreos, pozos e paleiras. - O segundo tipo, e máis frecuente, de planta rectangular ou en "L", caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Son frecuentes as vivendas con patín, solaina e o peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares como alpendres, hórreos ou a propia vivenda. Parte das vivendas tradicionais están en uso, aínda que sufriron algún tipo de reforma ou ampliación con materiais máis modernos. As demais presentan diferentes estados de ruína ou abandono. As vivendas novas soen ter planta rectangular con anexos, baixo e un andar con algún elemento exterior como terrazas, balcóns, galerías ou mesmo escaleiras, cuberta a dúas augas con tella e construída con sistemas construtivos e materiais actuais.						
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres son de pedra e madeira e a cuberta con tella, situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter un ou dous claros apoiados sobre cepas, os frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con lousa de pedra, acceso á cámara por un frontal, colocados nos arredores da vivenda e cun estado de conservación bo en xeral. As construcións auxiliares novas (incluíndo galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e case sempre fibrocemento para as cubertas.						
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total		Vivenda tradicional		Vivenda total	Industria / terciario	Outras
	21		8		13	-	40
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeado público	Recollida lixo	Acceso rodado	
	si	veciñal	si	si	si	si	
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.	Denominación					Ref.
	SLE-RE0201	Igrexa parroquial de San Lourenzo					2396,35
	SLE-SC0201	Casa escola de Almofrei					359,11
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM	C-02-01	Cruceiro I da igrexa de Almofrei					
	C-02-02	Cruceiro II da igrexa de Almofrei					
	C-02-03	Cruceiro III da igrexa de Almofrei					
	I-02-01	Igrexa parroquial de San Lourenzo					

NÚCLEO	A ARROTEA	NÚMERO	02.02	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
--------	-----------	--------	-------	-----------	-------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Seis casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona, algunhas con recentes modificacións ou ampliacións, situadas á beira dos camiños e lixeiramente separadas, xeralmente con terreos de labranza na parte posterior, conformando todas elas, coa igrexa parroquial e a Casa Escola de Almoforei, un lugar acoutable, de pequeno tamaño, que segue a tipoloxía de núcleo asentado sobre dous camiños que se cruzan, e que permanece case inalterado, unicamente aparece unha vivenda moderna entre as tradicionais, polo que o ámbito delimitado defínese como núcleo rural histórico-tradicional.

Delimítase, por outra banda, unha zona de tamaño e características adecuadas para o crecemento do núcleo, que foi moi importante nos últimos anos, e que recolle as doce vivendas modernas, situadas a carón do núcleo tradicional, e a casa tradicional, os muiños e o cemiterio situados fóra da delimitación de núcleo histórico-tradicional, e defínese este ámbito como núcleo rural común.

O lugar A Arrotea ten a consideración de núcleo rural complexo.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	9	2	81,82	16.202,66	
SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRC	Parcelas edificables NRC	Consolidación (%)	Superficie bruta NRC(m2)	6,30
	5	1	83,33	23.468,66	

Fotografía aérea de A Arrotea.

NÚCLEO		AS CACHOPEIRAS		NÚMERO	02.03	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.21	
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no centro cara o norte da parroquia.					
	Topografía	Predominio das pendentes suaves ou moderadas, e a orientación sueste.					
	Poboación	28					
	Tipo	Mononuclear disperso.					
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estrada PO-233.						
	Estado: Acceso de tamaño pequeno-mediano e co asfalto en bo estado. Vías interiores estreitas en xeral con asfalto antigo.						
ESTRUTURA DE PARCELA	En xeral, parcelas de tamaño pequeno ou medio e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño medio e formas irregulares e estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores. A ocupación é media, aínda que variable, coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras, xardíns, etc. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, sen embargo, as que carecen del e as de nova construción teñen unha organización máis aberta e dispersa.						
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de pequeno tamaño formado por nove vivendas tradicionais agrupadas en dous asentamentos próximos de catro e cinco, asentados ao pé dun camiño con orientación norte-sur que os une. A edificación e as construcións auxiliares, algunhas delas rodeadas con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños e, dando lugar a un asentamento disperso, pero cos límites pouco claros.					
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que ocupa parcelas baleiras, xa sexa non núcleo ou na periferia, con vivendas e construcións auxiliares novas. Hai máis vivendas de nova construción que tradicionais estando situadas principalmente no camiño que vai ao lugar de A Xesteira e nun camiño que vai cara o leste.					
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos: - O primeiro, e probablemente máis antigo, de pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. - O segundo tipo, e máis frecuente, de planta rectangular ou en "L", caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Son frecuentes as vivendas con patín, solaina e o peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares como alpendres, hórreos ou a propia vivenda. Gran parte das vivendas tradicionais están en uso, aínda que sufriron algún tipo de reforma ou ampliación con materiais máis modernos. As demais presentan diferentes estados de abandono. As vivendas novas soen ter planta cadrada con anexos, baixo e un andar con algún elemento exterior como, balcóns, galerías ou escaleiras, cuberta a dúas ou catro augas con tella e construída con sistemas construtivos e materiais actuais.						
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres son de pedra e madeira e a cuberta con tella, situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter dous tramos apoiados sobre cepas, cos frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con tella ou lousa de pedra e colocados nos arredores da vivenda presentando un estado de conservación bo en xeral. As construcións auxiliares novas (incluíndo galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e case sempre fibrocemento sobre viguetas de formigón para as cubertas.						
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total	Vivenda tradicional	Vivenda nova	Industria / terciario	Outras		
	19	9	10	-	47		
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeado público	Recollida lixo	Acceso rodado	
	si	veciñal	non	si	si	si	
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref:	Denominación:					SUP: m²
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM							

NÚCLEO	AS CACHOPEIRAS	NÚMERO	02.03	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
--------	----------------	--------	-------	-----------	-------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Nove casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona, algunhas con recentes modificacións ou ampliacións, situadas á beira dos camiños e relativamente separadas unhas das outras, con terreos de labranza na parte posterior, conformando todas elas un lugar de pequeno tamaño que segue a tipoloxía de núcleo asentado ao longo dun camiño e que permanece case inalterado, polo que o ámbito delimitado se define como núcleo rural histórico-tradicional.

Por outra banda, delimitáanse dúas zonas de tamaño e características adecuadas para o futuro crecemento do núcleo, unha ao norte e leste das vivendas tradicionais e a outra na parte sur, que recollen as dez vivendas modernas existentes, e defínense estes ámbitos como núcleo rural común.

O lugar de As Cachepeiras ten a consideración de núcleo rural complexo.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	6	3	66,67	15.404,06	
SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRC	Parcelas edificables NRC	Consolidación (%)	Superficie bruta NRC(m2)	3,59
	10	14	41,67	40.310,69	

Fotografía aérea de As Cachepeiras.

NÚCLEO	A COSTA DO OUTEIRO-A FONTENOVA-A GROSA		NÚMERO	02.04	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)	
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL					C-3.21, C-3.26		
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no suroeste da parroquia.					
	Topografía	Predominio das pendentes suaves ou moderadas, e as orientacións sur e oeste.					
	Poboación	Sen datos					
	Tipo	Mononuclear bastante compacto.					
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estradas da rede terciaria que comunican coa estrada PO-233.						
	Estado: Acceso de tamaño pequeno e co asfalto antigo. Vías interiores estreitas con asfalto en bo estado en xeral, pero con zonas sen pavimentar.						
ESTRUTURA DE PARCELA	En xeral, parcelas de tamaño pequeno ou mediano e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño mediano e formas irregulares e estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores. A ocupación é alta coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, sen embargo, as que carecen del e as de nova construción, teñen unha organización máis aberta e dispersa.						
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de tamaño pequeno formado por seis vivendas tradicionais e organizado en torno a un cruzamento de camiños. A edificación e as construcións auxiliares, sitúanse á beira dos camiños, principalmente no cuadrante suroeste do cruzamento, e preto unhas das outras, formando un núcleo bastante compacto, pero cos límites difusos.					
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que ocupa parcelas baleiras no núcleo con vivendas e construcións auxiliares novas. Hai un total de tres vivendas novas situadas entre as casas tradicionais ao longo de todo o lugar.					
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos: - O primeiro, e probablemente máis antigo, de pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. Ao redor aparece o hórreo. - O segundo tipo, e máis frecuente, de planta rectangular ou en "L", caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Son frecuentes as vivendas con patín, solaina e o peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares como alpendres, hórreos ou a propia vivenda. Parte das vivendas tradicionais están en uso, aínda que sufriron algún tipo de reforma ou ampliación con materiais máis modernos. As demais presentan diferentes estados de abandono.						
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓNS AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres son de pedra e madeira, a cuberta con tella e situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter dous tramos apoiados sobre cepas, os frontais e os costais de pedra e a cuberta a dúas augas con tella, colocados nos arredores da vivenda e cun estado de conservación bo en xeral. As construcións auxiliares novas (incluíndo galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e case sempre fibrocemento para as cubertas.						
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total	Vivenda tradicional	Vivenda nova	Industria / terciario	Outras		
	49	34	15	-	113		
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeado público	Recollida lixo	Acceso rodado	
	si	veciñal	non	si	si	si	
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.	Denominación					SUP: m²
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM							

NÚCLEO	A COSTA DO OUTEIRO-A FONTENOVA-A GROSA	NÚMERO	02.04	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LORENZO)
--------	--	--------	-------	-----------	------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Vinte e nove casas de pedra e dez de nova construción con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona, algunhas con recentes modificacións ou ampliacións, situadas á beira dos camiños e próximas entre si, xeralmente con terreos de labranza na parte posterior, conformando todas elas un lugar identificable e acutable de mediano tamaño que segue a tipoloxía de núcleo asentado ao longo dun camiño e ao redor dun cruzamento de camiños, e que permanece case inalterado, polo que o ámbito delimitado defínese como núcleo rural histórico-tradicional.

Delimitase, por outra banda, dúas zonas de tamaño e características adecuadas para o crecemento futuro do núcleo e que recolle cinco vivendas modernas e cinco tradicionais, situadas ao sur do núcleo histórico-tradicional, e defínese este ámbito como núcleo rural común. O lugar de A Costa do Outeiro-A FontenoVA- A Grosa ten a consideración de núcleo rural complexo.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	41	1	97,62	44.512,89	
SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	6,49
	10	5	66,67	27.960,90	

Fotografía aérea de A Costa do Outeiro.

NÚCLEO		OUTEIRO REDONDO		NÚMERO	02.05	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)		
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.21, C-3.26			
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no suroeste da parroquia.							
	Topografía	Predominio das pendentes suaves ou moderadas, e as orientacións oeste.							
	Poboación	Sen datos							
	Tipo	Mononuclear pouco compacto.							
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estradas da rede terciaria que comunican coa PO-233.								
	Estado: Acceso de tamaño pequeno e co asfalto antigo. Vías interiores estreitas con tramos amplos e con asfalto nun estado moi bo.								
ESTRUTURA DE PARCELA		En xeral, parcelas de tamaño pequeno ou medio e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño medio e formas irregulares e estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores. A ocupación é moderada, coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras, xardíns, etc. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, sen embargo, as que carecen del e as de nova construción teñen unha organización máis aberta e dispersa.							
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de pequeno tamaño no que só se conservan dúas vivendas tradicionais e organizado en torno a outeiro ao que chegan varios camiños no que as vivendas e construcións auxiliares, unha delas con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños e separadas unhas das outras conformando un núcleo pouco compacto.							
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que, xa sexa no núcleo ou na periferia, ocupa parcelas baleiras con vivendas e construcións auxiliares novas. Hai un maior número de vivendas novas que tradicionais, oito en total, asentadas na estrada principal de acceso e que rodea ao lugar.							
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN		Casas de pedra, xeralmente do país, de planta rectangular ou en "L" caracterizada por ter un desenvolvemento vertical importante, de gran porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Unha das vivendas ten peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares e a vivenda. As vivendas novas teñen planta cadrada con anexos, baixo e un andar con algún elemento exterior como terrazas, balcóns, galerías ou mesmo escaleiras, cuberta a dúas augas con tella e construída con sistemas construtivos actuais e materiais. Hai varias vivendas con perpiaño de granito en fachada.							
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN		Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres, son de pedra e madeira e a cuberta con tella, situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter dous tramos apoiados sobre cepas, cos frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con tella ou lousa de pedra e acceso á cámara normalmente por un frontal, colocados nos arredores da vivenda e cun estado de conservación bo en xeral. As construcións auxiliares novas (galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e, case sempre, fibrocemento sobre viguetas de formigón para as cubertas.							
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total		Vivenda tradicional		Vivenda nova		Industria / terciario		
	10		2		8		-		
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade		Auga		Saneamento		Alumeado público		
	si		veciñal		si		si		
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.		Denominación					SUP: m²	
	SLI-SU0203		Depósito					145,18	
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM									

NÚCLEO	OUTEIRO REDONDO	NÚMERO	02.05	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LORENZO)
--------	-----------------	--------	-------	-----------	------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Dúas casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona e oito vivendas modernas con construcións auxiliares, situadas á beira dos camiños, conformando todas elas un lugar identificable e acutable de tamaño pequeno que segue a tipoloxía de núcleo asentado ao longo dun camiño e no que non se pode delimitar un ámbito histórico-tradicional mínimo, polo que se define como núcleo rural común.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRC	Parcelas edificables NRC	Consolidación (%)	Superficie bruta NRC(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	10	10	50	38.802,49	2,58

Fotografía aérea de Outeiro Redondo.

NÚCLEO		A POMBEIRA		NÚMERO	02.06	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.26	
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no suroeste da parroquia.					
	Topografía	Predominio das pendentes suaves e a orientación oeste.					
	Poboación	Sen datos					
	Tipo	Mononuclear bastante compacto.					
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estradas da rede terciaria que comunican coa PO-233.						
	Estado: Acceso de tamaño pequeno e co asfalto antigo. Vías interiores estreitas co asfalto antigo en xeral.						
ESTRUTURA DE PARCELA	Parcelas de tamaño mediano ou pequeno e forma irregular no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño medio e formas irregulares e estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores. A ocupación é moderada coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, xardíns, etc.						
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de pequeno tamaño formado soamente por dúas vivendas tradicionais xuntas formando medianil e asentadas ao pé dun camiño. A edificación e as construcións auxiliares, rodeadas con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños e próximas entre si, formando un núcleo compacto.					
	Núcleo recente	Neste núcleo unicamente se construíu unha vivenda moderna formando medianil coas tradicionais.					
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra do país, planta rectangular, dúas plantas e faiado con escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. As dúas vivendas tradicionais están en uso. A vivenda nova ten planta cadrada con anexos, baixo e un andar con faiado, cuberta a dúas augas con tella e construída con materiais e sistemas construtivos actuais.						
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	O alpendre tradicional é de pedra e madeira e a cuberta con tella, e situado ao lado da vivenda. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, teñen dous ou tres tramos apoiados sobre cepas, cos frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con tella ou lousa de pedra e acceso á cámara por un frontal, colocados nos arredores da vivenda ou sobre o peche presentando un bo estado de conservación en xeral. As construcións auxiliares novas (galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e case sempre fibrocemento sobre viguetas de formigón para as cubertas.						
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total	Vivenda tradicional	Vivenda nova	Industria / terciario	Outras		
	3	2	1	-	7		
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeadado público	Recollida lixo	Acceso rodado	
	si	municipal	non	si	si	si	
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.	Denominación					SUP: m ²
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM							

NÚCLEO	A POMBEIRA	NÚMERO	02.06	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LORENZO)
--------	------------	--------	-------	-----------	------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Dúas casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona e unha vivenda moderna con construcións auxiliares, situadas á beira dun camiño, conformando todas elas un lugar identificable e acoutable de tamaño moi pequeno e no que non se pode delimitar un ámbito histórico-tradicional mínimo, polo que se define como núcleo rural común.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	3	5	37,50	9.060,42	3,31

Fotografía aérea de A Pombeira.

NÚCLEO		A XESTEIRA		NÚMERO	02.07	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LOURENZO)
IDENTIFICACIÓN NO PLANO DE ORDENACIÓN MUNICIPAL						C-3.21	
TIPOLOXÍA NÚCLEO	Situación	Parroquia no suroeste do Concello, núcleo no nordeste da parroquia.					
	Topografía	Predominio das pendentes suaves, puntualmente moderadas ou fortes e a orientación oeste.					
	Poboación	69					
	Tipo	Mononuclear pouco compacto.					
VÍAS DE COMUNICACIÓN	Tipo: Estrada PO-233.						
	Estado: Acceso de tamaño pequeno-mediano e co asfalto en bo estado. Vías interiores estreitas en xeral con asfalto e formigón en mal estado con fochas, tramos nun estado de conservación aceptable.						
ESTRUTURA DE PARCELA	En xeral parcelas de tamaño mediano ou pequeno e forma irregular, no núcleo. Na periferia aparecen dous tipos: de tamaño medio e formas irregulares e estreita e alongada produto da fragmentación das anteriores. A ocupación é alta, aínda que variable, coas construcións próximas aos camiños e con espazos intermedios como eiras. Na parte posterior soen aparecer terreos de labranza, hortas, xardíns, etc. As parcelas ocupadas por casas tradicionais con peche de pedra e portal, soen ter un esquema máis pechado ao redor do curral, e as que carecen del e as de nova construción teñen un esquema máis aberto e disperso.						
MORFOLOXÍA VIARIO E EDIFICACIÓN	Núcleo tradicional	Núcleo de mediano tamaño asentado ao longo dun camiño principal dirección norte-sur e dividido en dúas partes pola estrada PO-233. A parte sur é a máis compacta chegando a formar numerosos medianiles e ten forma alongada. A parte norte está organizada seguindo o camiño principal e remata ao redor dun camiño circular no que as vivendas se sitúan lixeiramente separadas. A edificación e as construcións auxiliares, algunhas delas rodeadas con peche de pedra e portal, sitúanse á beira dos camiños formando un núcleo alongado e compacto na parte sur e máis disperso na norte e cos límites difusos en conxunto.					
	Núcleo recente	Obsérvanse dúas formas de crecemento: unha que, apoiándose en casas tradicionais, constrúe unha parte nova ao lado ou directamente enriba, e outra que, xa sexa no núcleo ou na periferia, ocupa parcelas baleiras con vivendas e construcións auxiliares novas. Hai un total de quince vivendas novas situadas principalmente na estrada PO-233 e no camiño que vai cara o lugar de As Cachopeiras.					
TIPOLOXÍA EDIFICACIÓN E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Casas de pedra, xeralmente pedra do país, entre as que podemos distinguir dous tipos: - O primeiro, e probablemente máis antigo, de pequenas dimensións, planta rectangular, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras, normalmente dun só andar ou con faiado, de escasa altura total, desenvolvemento principal en planta baixa e cuberta a dúas augas con tella. Ao redor sitúanse alpendres que poden compartir a cuberta coa casa, hórreos e pozos. - O segundo tipo, e máis frecuente, de planta rectangular ou en “L”, caracterizado por ter un desenvolvemento máis vertical, de maior porte, xeralmente dúas plantas e faiado comunicadas mediante escaleira interior, muros de cachotaría reforzados con elementos de maior tamaño nas esquinas e nos ocos de portas e fiestras e cuberta a dúas augas con tella. A planta baixa estaría destinada, antigamente, a cortes e a cociña e a parte alta a vivenda. Son frecuentes as vivendas con patín, solaina e o peche de pedra con portal sobre o que se asentan as construcións auxiliares como alpendres, hórreos ou a propia vivenda. Parte das vivendas tradicionais están en uso, aínda que sufriron algún tipo de reforma ou ampliación con materiais máis modernos. As demais presentan diferentes estados de abandono. As vivendas novas soen ter planta rectangular con anexos, baixo en un andar, cuberta a dúas ou catros augas con tella e construída con sistemas construtivos e materiais actuais.						
TIPOLOXÍA CONSTRUCIÓN AUXILIARES E ESTADO DE CONSERVACIÓN	Entre as construcións auxiliares tradicionais que soen acompañar ás casas, os alpendres e as paleiras son de pedra e madeira e a cuberta con tella, situados ao lado da vivenda ou lixeiramente separados, sufrindo reformas recentes a meirande parte deles e case sempre na cuberta. Os hórreos, tamén de pedra e madeira, soen ter dous tramos apoiados sobre cepas, cos frontais e os costais de pedra, cuberta a dúas augas con lousa de pedra e acceso á cámara normalmente por un frontal, colocados nos arredores da vivenda e presentando un bo estado de conservación en xeral. As construcións auxiliares novas (incluíndo galpóns, almacéns, garaxes, etc.) foron feitas empregando materiais novos como ladrillo, bloque, formigón, chapa metálica e, case sempre, fibrocemento sobre viguetas de formigón para as cubertas.						
Nº EDIFICACIÓNS	Vivenda total		Vivenda tradicional		Vivenda nova	Industria / terciario	Outras
	54		39		16	1	137
SERVIZOS EXISTENTES	Electricidade	Auga	Saneamento	Alumeado público	Recollida lixo	Acceso rodado	
	si	veciñal	non	si	si	si	
EQUIPAMENTOS E ESPAZOS LIBRES	Ref.	Denominación					SUP: m²
	SLV-ZV0201	Área recreativa					349,32
CATÁLOGO DE PATRIMONIO PXOM	C-02-04	Cruceiro De A Xesteira					
	O-02-02	Sifón de pedra					

NÚCLEO	A XESTEIRA	NÚMERO	02.07	PARROQUIA	ALMOFREI (SAN LORENZO)
--------	------------	--------	-------	-----------	------------------------

CONSIDERACIÓN URBANÍSTICA

Trinta e cinco casas de pedra con alpendres e hórreos que seguen a tipoloxía tradicional da zona, algunhas con recentes modificacións ou ampliacións, situadas á beira dos camiños e próximas entre si, xeralmente con terreos de labranza na parte posterior, conformando todas elas un lugar identificable e acoutable de mediano tamaño que segue a tipoloxía de núcleo asentado ao longo dun camiño principal e varios carreiros, e no que aparecen seis vivendas modernas entre as tradicionais, co que o ámbito delimitado se define como núcleo rural histórico-tradicional.

Delimitase, por outra banda, unha zona de tamaño e características adecuadas para o crecemento do núcleo e que recolle as dez vivendas modernas e catro vivendas tradicionais, situadas a pouca distancia do núcleo tradicional, e defínese este ámbito como núcleo rural común.

O lugar de A Xesteira ten a consideración de núcleo rural complexo.

SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRHT	Parcelas edificables NRHT	Consolidación (%)	Superficie bruta NRHT(m2)	Densidade de vivendas (viv/Ha)
	39	7	84,78	54.553,07	
SUPERFICIE E CONSOLIDACIÓN	Parcelas edificadas NRC	Parcelas edificables NRC	Consolidación (%)	Superficie bruta NRC(m2)	5,61
	16	18	47,06	46973,41	

Fotografía aérea de A Xesteira.